

27 И ^идойде по *внушение-то на Духа въ храмъ-ть*; и когато родители-тѣ внесохъ отроче-то Иисуса, да сторятъ за него по обычаю на законъ-ть, Той го прія на рѣчъ-тѣ си, и благослови Богъ и рече: *“Нынѣ отпускашъ рабъ-ть си, Владыко, споредъ рѣчъ-тѣ си, съ миромъ; Защото *видѣхъ* очи-ть ми твоє-то спасеніе, Което си приготвилъ прѣдъ лицо-то на всички-тѣ народы; *Свѣтъ* за просвѣщеніе на язычници-тѣ, и славъ на твой-ть народъ Израиль.* А Йосифъ и майка му чудѣхъ ся 34 за това шо ся казуваше за него. И благослови ги Симеонъ, и рече на майка му Маріамъ: Ето тойзи лѣжи ^иза паданіе и за вѣстованіе на мизозина въ Израиль, и ^ибѣлѣгъ за противорѣчие; А ^ина самъ тебе мечь ще прониже душа-тѣ ти; за да ся открыйтъ помышленія-та на много-го сърдца.

36 Имаше и *иѣкоя си* Анна пророчица, дъщеря Фануилева отъ племе-то Асирово; та бѣше на възрастъ много оistarѣла, и живѣла бѣ съ мѣжа си седмъ години 37 отъ дѣвство-то си; И та бѣше вдовица като на осмдесетъ и четири години, която не ся отдалечаваше отъ храмъ-ть дѣто ^иноща и дена служаше Богу въ постъ 38 и молитвѣ. И тя като пристажи въ исто-то врѣме, славословише Бога, и говори-ше за него ^ина всички които ожидахъ 39 искуплениe-то въ Йерусалимъ. И като сършихъ всичко споредъ законы-ть Господень, върихъ ся въ Галилеѣ, въ 40 градъ-ть си Назаретъ. *А дѣте-то разѣ-ше и укрѣпляше ся духомъ, и ся испълнише съ мудростъ; и благодать Божия бѣ на него.*

41 И ^иходѣхъ родители-тѣ му всякъ го-динъ въ Йерусалимъ за празникъ-ть на пасхъ-тѣ. И когато станж той на дванацетъ години, като възлѣзохъ по обы-43 чаю въ Йерусалимъ за празникъ-ть, И като искарахъ днѣ-тѣ *на празника-та*, и ся врашахъ, дѣте-то Иисусъ останж *на-задъ* въ Йерусалимъ; и не уѣсти Йосифъ и ^имайка му. И понеже мыслихъ да се дружина-та, изминихъ единъ день пѧтъ, и търеѣхъ го между родини-тѣ и по-45 знаницы-тѣ *си*; И като го не намѣрихъ, върихъ ся въ Йерусалимъ да го търсятъ: *И слѣдъ три дни намѣрихъ го въ храмъ-ть сѣдняжъ между учители-тѣ, та ги слуша-47ше и попутуваше ги. И всички които го чуяха ^иудивлявахъ ся на разумъ-ть и 48 на отговоры-ть му.* И като го видѣхъ,

^и Мат. 4; 1.^и Быт. 46; 30. Фил. 1; 23.^и Иса. 52; 10. Гл. 3; 6.^и Иса. 9; 2. 42; 6. 49; 6. 60;

1. 2. 3. Мат. 4; 16. Дѣян.

13; 47. 28; 28.

^и Иса. 8; 14. Осия 14; 9. Мат.

21; 44. Рим. 9; 32, 33. 1.

Кор. 1; 23. 24. 2 Кор. 2;

16. 1 Пет. 2; 7, 8.

^и Дѣян. 28; 22.^и Псал. 42; 10. Иоан. 19; 25.^и Дѣян. 26; 7. 1 Там. 5; 5.^и Мар. 15; 43. Ст. 25. Гл.

21; 21.

^и Ил. 1; 80. Ст. 52.^и Иса. 23; 15, 17. 34; 23.

Втор. 16; 1, 16.

^и Мар. 7; 28. Мар. 1; 22 Гл.

4; 22, 32. Иоан. 7; 15, 46.

смаяхъ ся: и рече му майка му: Сынко, шо ни стори така? Ето баща ти и 49 азъ много оскърбени тя търсихъ. И рече имъ: Защо да мя търсите? не знаете ли, че *“трѣба да съмъ въ това кюсто 50 принадлежи на Отца ми.* А тѣ ^ине разу-51 мѣхъ рѣчъ-тѣ, които имъ рече. И слѣ-зе съ тѣхъ и дойде въ Назаретъ; и покоряваше имъ ся. А *“майка му съхраня-52 възрастъ, и благодать прѣдъ Бога и че-ловѣци-тѣ.*

ГЛАВА 3.

1 А въ петнадесетъ-тѣ годинѣ на владѣ-ниe-то на Тиверія Кесаря, когато Понтій-скій Пилатъ бѣ управителъ на Йudejъ, а Иродъ четверовластникъ въ Галилеѣ, и Филиппъ братъ му четверовластникъ въ Итуреї и въ Трахонитѣ-тѣ странѣ, и Лисандъ четверовластникъ въ Авалинѣ-тѣ, 2 ^ивъ врѣме-то на Архіереи-тѣ Анна и Каїафъ, слово Божие биде къмъ Йоанна 3 сына Захаріина, въ пустынѣ-тѣ: И ^идойде по всички-тѣ странѣ около Йорданъ, та проповѣдуваше кръщеніе-то на покая-4 ние ^иза прощаваніе на грѣхове-тѣ. Както еписано въ книгѣ-тѣ на словесата на Исаїй пророка, който казува: *“Гласъ на единого, който выка въ пустынѣ-тѣ; Пригответе пътъ-ть Господень, правы 5 правите неговы-тѣ пѫтеки. Всяка долчи-на ще ся напълни, и всяка гора и хълмъ ще си синиши, и криволици-тѣ ще станжатъ 6 правы, и неравни-тѣ пѫтища гладки; И ^ивсяка пътъ ще види спасеніе-то Божие.”* 7 И тѣй говорише на народъ-тѣ които идѣхъ да ся кръстятъ отъ него: *“Рождѣ е-хидини, кой ви обади да побѣгнете отъ 8 бѫдѫщій-тѣ гизвѣ?* Сторѣте прочее плодове достойни на покаяніе-то; и не начинувайте да думате въ себе си: Отца имами Авраама; защото казуватъ ви, че Богъ може отъ тѣзи камене да въздиг-9 не чада Аврааму. А и сѣкира-та вече лѣжи при корень-ть на дръвія-та; и тъй ^ивсеко дърво което не прави добръ плодъ, отсича ся и въ огнь ся хъръя,

10 И пытахъ го народи-тѣ, и говори-хъ: ^иПрочее ^ищо да правимъ? А той отговори и рече имъ: *“Който има дѣвѣ дрехы нека даде на тогози който нѣма; и който 12 има хранѣ нека прави такожде. *Дойдо-хъ и мытари да ся кръстятъ, и рекохъ**

^и Иоан. 2; 16.^и Гл. 9; 45. 18; 34.^и Дан. 7; 28. Ст. 19.^и 1 Цар. 2; 26. Ст. 40.^и Дан. 2; 1.^и Иоан. 11; 49, 51. 18; 13.^и Аѣз. 4; 6.^и Мат. 3; 1. Мар. 1; 4.^и Гл. 1; 77.^и Иса. 40; 3. Мат. 3; 3. Мар.^и 1; 3. Иоан. 1; 23.^и Псал. 98; 2. Иса 52; 10.^и Гл. 2; 10.^и Мат. 3; 7.^и Мат. 7; 19.^и Дан. 2; 37.^и Гл. 11; 41. 2 Кор. 8; 14.^и Іак. 2; 15, 16. 1 Иоан. 3;^и 17; 4; 20.^и Мат. 21; 32. Гл. 7; 29.